

1

Reuerendissimatis. f. Ieronymi Savonarole de ser. ordinis predicatorum
expositio in psalmus. L. dum erat in vinculis.

H^ufelix ego omnium auxilio destitutus. Qui celum terraque offendi. Quo ibo: quo me vertam: ad quem fugiam: quis mei miserebitur: Ad celum oculos levare non audeo: quia ei graniter peccavi. in terra refugium non innvenio: quia ei scandalum fui. quid igitur facias: desperabo: absit. misericors est deus. pater est salvator meus. solus igitur deus refugium meum: ipse non despiciet opus suum: non repellat imaginem suam. Ad te igitur pessime densus tristis ac merens venio: quoniam tu solus spes mea: tu solus refugium meum. Quid autem dicam tibi oculos eleuare non audeam: Verba doloris effundam: Misericordiam tuam implorabo: Dicam.

Miserere mei deus sum magna misericordia tua. Deus qui lucem habitas inaccessibilem: Deus absconditus: qui oculis corporeis videri non potes: nec intellectu creato comprehendendi: nec lingua hominum (seu angelorum) explicari. Deus meus te incomprehensibiliter quero: te ineffabilem: inuoco. Quicquid es: qui ubique es. Scio enim te summam esse rem. Si tu es res: et non potius omnius regis causa: si tu et causa non. non. inuenio nomine: quoniam inaccessibilem maiestatem nō possum queann. Deus in qua qui es quicquid in te est. tu es. non. ipsa sapientia tua: bonitas tua: potentia tua: et summa felicitas tua. Cum itaque sis misericors quid es nisi ipsa misericordia: quid ante suz ego nisi ipsa miseria: ecce ergo o misericordia deus ecce miseria coram te: quid facies o misericordia: certe opus tuum. Numquid poteris recedere a natura tua: Et quod opus tuum: miseria tollere: hoies miseros subleuare: Ergo MISERICORDIA DEUS. Deus inquam misericordia tolle miseriā meā: Tolle peccata mea: et non summa miseria mea. Subleua me miseriū ostende in me opus tuum: Exerce in me virtutē tua. Abyssus abyssus inuocat: abyssus miserie inuocat abyssum misericordie. Abyssus peccatorum inuocat abyssum gratiarum: Absalom est abyssus misericordie: et abyssus miserie. Absorbeat ergo abyssus abyssus. Absorbeat abyssus misericordie abyssus miserie. MISERICORDIA DEUS MISERICORDIA DEUS. Non sum misericordia hoium: que parua est. Sed sum tuum: que magna est: que immensa est: que incomprehensibilis est: Que oia peccata in immensitate excedit: Secundum illam magnam misericordiam tuam: qua sic dilexisti mundum: ut filium tuum unigenitum dares: Que maior misericordia esse potest: que maior charitas: Quis desperare potest: quis non confidere: Deus factus est homo: et pro homibus crucifixus est. Misericordia ergo deus sum banc misericordia tuam: Quia filius tuus pro nobis tradidisti: quia per ipsum peccata mundi abstulisti: quia per crucem eius oes hoies illuminasti: quia ea que in celis: et que in terre per ipsum instaurasti: Lanua me dñe in sanguine eius: Illumina me in humilitate eius: instaura me in resurrectione eius. MISERICORDIA DEUS. Non sum parua misericordia tuam. Parua non milia tua est cum hoies a corporalibus miserijs subleuas. Magna autem quoniam peccata dimittis: et hoies per graz tuas super altitudinem terre substolis. Ita dñe misericordia mea sum magna misericordia tuam: ut me ad te queratas: ut peccata mea deleas: ut per gloriam tuam me iustifices.

Et fin multitudinem miserationum tuarum dele iniquitatem meam.

Misericordia tua dñe est habundantia pietatis tue:qua miseris pie respicias: Miserationes autem tue sunt opera et processus misericordie tue. Venit maria magdalena ad pedes tuos bone iesu: Lachrymis eos lanit: capillis abstergit indulſiſti ei: et in pace eam remisisti. hec una miseratio tua dñe. Petrus negavit et cum furamoto detestatus est te: respexisti eum: amare fleuit: indulſisti ei. Et principes apostolorum eius confirmasti: hec ite miseratio tua dñe. Latro in cruce vno verbo salnatus est. Paulus in pſequitionis seruore vocatus statim sp̄ſiſanto repletus est. Hoc sunt miserationes tue dñe. Deficit omne tpius: si oēs miserationes tuas numerare velle. Quot. n. iusti tot miserationes. Nullus gloriari potest in se metipso. Venerabat oēs iusti sine in celo sine in terra: et interrogamus eos cora te. An in virtute sua salvi facti sint: certe oēs uno corde: uno ore r̄nrebunt. Non nobis dñe non nob̄ s. sed nomini tuo da gloriam: sup misericordia tua: et veritate tua. Nec enim in gladio suo possederunt terrā: et brachium eorum non saluauit eos: sed dextera tua et brachium tuum: Et illuminatio vultus tui: quoniam complacueristi in eis. i. non ex meritis eorum: non ex operibus saluati sunt: Ne quis gloriari possit: sed quod ita placuerit est cora te: quod et expressus de se prophetas dixit. Cum ait salutem me fecit: quoniam voluit me: cum itaque in his idem deus: apud quem non est transinformatio. nec vicissitudinis obturatio: et nos creature tue sicut et patres nostri: qui ex peccata terrena nati sunt peccatores sicut et nos: unusquisque fit mediator dei et hominem christus iesus: qui manet in eternum. Cur miserationes tuas non effundis super nos: quemadmodum et effundi super patres nostros: an oblitus es nostri: annos soli petores: an non pro nobis mortuus est christus? An nulle amplius super sunt misericordie? Dñe deus nos ster te rogo: te obsecro: Dele iniquitates meam fin multitudinem miserationum tuarum. Nam multe et infinite sunt miserationes tue: Una mihi sufficit: ut videlicet fin multitudinem miserationum tuarum deles iniquitatem meam: ut sicut innumerabiles peccatores traxisti: suscepisti: et iustos reddidisti. Ita me trahere suscipe: et iustus per gratiam tuam reddere digneris: fin ergo multitudinem miserationum tuarum. DELE IIA J. AD. Et absterge cor meum. ut omni iniquitate delecta ac omni iniuritia expulsa fiat sicut tabula rasa: in qua digitus dei legem charitatis sue scribat: cum qua habitare nulla potest iniquitas.

Amplius lana me ab iniqitate mea et a peccato meo munda me.

Fateor dñe semel delesti iniquitatem meam. Delesti ite: lauasti me milies. Ad hunc lana me ab iniqitate mea: quod ite cecidi: Nunquid ad certus numerus parvis homini peccatori: Qui petro interrogati: quotiens peccabit in me frater meus et dicunt ei septies: Non disti non dico tibi septies: sed et septuagies septies: numerus fuit pro infinito accipiens. Nunquid ergo indulgentia superaberis ab homine? Nam ne maior deus hoie: non melior hoie: quoniam deus magnus dñs. Et vniuersa vanitas ois homo viues: et solus deus bonus: omnis autem homo mendax: nonne tu diristi: Quacumque die ingemuerit peccator: omnes iniquitatū eius non recordabor: Ecce ego peccator ingemisco: quod corrupte sunt cicatrices mee a facie insipietate mee: Misericactus sum et curuatus sum usque in finem. Tota die peritatus ingredior ad te. Abs

Rictus sum et humiliatus sum valde. rugio a gemitu cordis. dñe ante te omne defiderium meum: et gemitus meus ad te non est absconditus cor meum perturbatum est in me dereliquit me virtus mea: et lumen oculorum meorum et ipsum non est meum. Cur ergo dñe non deles iniquitatem meam. Et si iam delesti eam. Sed in mulierum tuam. lumen ab in. in. adhuc enim imperfecte mundatus sum: perfice opus tuum. Colle culpam vniuersam tolle reatu: adauge lumen: accende cor meum charitate tua: expelle timorem: quod perfecta charitas foras mittit timorem. Amor mundi: amor carnis: amor glorie: amor proprieatis: propositus a me recedat: Amplius et magis. LAUDAM. AB. IIA. M. Quia secundum peccatum. ET A. P. M. quo deum offendit. QUENDAM. AD. Ut non solum culpam et reatu: sed etiam peccatorum somitem deles. LAUDAM. AD. In aqua gratias tuas: Aquas: de qua qui liberint non sitet in eternum. Sed fieri in eo scons aque salientis in vita eterna. Lava me aqua lacrymarum: mearum: lava me aqua scripturarum tuarum: ut inter eos conumerari ualeam: Quibus dixisti iam vos mundi estis propter sermonem meum.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: et peccatum meum contra me est semper.

Quoniam non ex intuitu misericordie tue: et miserationum tuarum dñe fiducialiter ad te confugiam. Non tamen venio sicut phariseus: qui sanctus apud se orabat: immo se ipsum laudabat. Et primus suum despicebat: sed sicut publicanus: qui nec audebat ad celum oculos lenare. QUITA J. IIA J. M. E. LO. Dum enim peccata mea peso: non audeo sursum oculos lenare: sed cum publicano humiliatus dico: Deus propterea esto mihi peccator: nam inter spiritum et mentem anima mea fluctuat: et modo timore peccatorum: que in me cognosco despero: Modo spe misericordie tue sublenor. Venerabam quod maior est misericordia tua: quam miseria mea: semper in te dñe sperabo: et misericordias tuas in eternum cantabo. Scio. non quod non vis mortem peccatoris: sed ut conuertatur: sed ut iniquitatem suam cognoscat: sed ut peccatum deserat: et ad te veniat: et vincatur: et iniquitatem suam cognoscat: sed ut peccatum deserat: et ad te veniat: et vincatur Deus meus da mihi: ut in te vivam. QUITA J. IIA J. M. E. LO. Scio enim quod grauis sit: quam multa et permitissa. Non ignoro cam non abscondebam: sed ea ante oculos meos sisto: ut laudem lachrymis: ut confitear aduersum me in iniustia meam dominum: nam ET PSELLA. AD. quo supbe contra te egis. LOVATRA. AD. EST S. Ideo protra me: quod secundum te peccatum vere secundum me: quod protra animam meam: quod ait iudicem semper me accusat: quod semper et ubique me damnat: et adeo secundum me opponens se mihi: ne ad te mea trahatur olio: ut a me tollat misericordiam tuam: ut ea impediatur: ne ad me transire possit: Ideo contremisco: id ingemisco: id misericordiam tuam imploro: sicut ergo dñe tu mihi donasti cognoscere iniustitiae meae: et flere petram meum: ita profite tristitionem meam: ipse confessionem meam: produc ad finem satisfactionem meam: Omne enim datum optimum. Et omne donum perfectum de sursum est descendens a te per luminum

Tibi soli peccavi et malum cor meum feci: ut iustificeris. in sermonibus tuis et vincas cum iudicaris.

Quoniam tibi soli peccavi: quod mihi precepisti: ut diligenter te per te: et creaturam amorem ad te referre: Ego autem diligere creaturam magis quam te: diligens per te. Quid est autem peccare nisi amore inherere creature per se: quod autem hoc nisi facere protra te: certe qui amat creaturam per se: facit creaturam. Deum suum: ego itaque tibi soli peccavi:

Biblioteca

qui createram deum meū p̄stitus: ablesci ergo te: et tibi soli iniuriam feci. Nam enim contra alij creaturā peccauit: si finē meū in re creata p̄stitus: qz nō mībi preceptū fuit: vt aliquā creaturā diligenter p̄p se. Si enim mībi mādass̄es: vt angeluz solū p̄p se amarē: et ego pecunia p̄p se dilexissem utqz angelo peccasset: at cū tu s̄o lns diligēdus p̄p sis te: et creatura amāda sit in te et ad te: equidē tibi soli peccauit qz p̄p se creatura amauit: s̄z qd̄ dēterius est. ET ADA. CO. L. f. Non enim erubim peccare corā te. O deus quorū p̄tā cōmisi corā te: que nullo pacto coraz hoībus perpetratū: imo que nullo modo scire voluistē: timui magis hoīmines qz te: qz cecus eram et cecitē amabā ideo nec videbā: nec cōsiderabat te: oculos solū carnis habebā: ideo solū hoīses: qui caro sunt: cernebā: eosqz timebam: Verū tu oia p̄tā mea intuebaris: et enumerabas ea: ideo nec ea celare tibi: nec tergiuersari nec fugere a facie tua potero. Quo ibo a spiritu tuo? et quo a facie tua fugiam? quid igitur faciā? quo me uertā? quem innueniā defensorē? quē obsecro? nisi te deus meus? Quis adea bonus? quis ita pius? quis taz misericors? qui pietate oēs creaturas incōprehensibiliter superas: tibi enīz propriū est misericordia et parcere: qui oipotentia tuā) matine parcendo et miserando manifestas. fateor dñe tibi soli peccauit: et malūz corā te feci: miserere mei: et oipotentia tuam manifesta in me. ET I. A. II. S. L. A. Nam tu dixisti nō veni vocare iustos: sed p̄tōres ad p̄ficiā: iustificare dñe in sermonibus tuis. Voca me. suscipe me. da mībi agere fructū dignū penitentie. ppter hoc. n. crucifixus es. ppter ea mor̄tus es: et sepultus. Dixisti etiā cī exaltatus fuero a terra: omnia trābā ad me ipsum: iustificare in sermonibus tuis. trahē me post te: curremus in odoē vnguentorum tuorū. Dixisti itez venite ad me oēs: qui laboratis: et onerati es̄is: et ego reficiāz vos: Ecce venio ad te onustus peccatis: laborās die ac nocte in geminiti cor dis mei: refice me dñe: vi iustificeris in simonibz tuis. ET II. A. L. VAD. I. A. Nam multi dicunt nō est salus illi in deo eius: deus dereligit eūz: vince dñe istos: cum iudicaris ab eis: ne me dereliinquas vſsqz quaqz da mībi misericordiā et salutem: et victi sunt. Amūt enīz qz mei nō misereberis: qz me p̄scies a facie tua: quia me amplius nō suscipes. ita iudicaris ab hominibz: ita de te loquuntur homines: hec sunt eoz iudicia: sed tu pius: tu misericors. miserere mei: et vince eoz iudicia: ostende in me misericordiā tuaz: laudetur in me pietas tua: fac me vñā de vñis misericordie tue: ET I. S. in sermo. tu. et vincas cum iudi. Te enīn hoīmines iudicant rigidū: et severū: vince tua pietate et dulcedine iudicū eorum: vt discant hoīles peccatoribz misererit: et accendant delinqūtes ad penitentiā videntes in me pietatem et dulcedinem tuam.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: et in peccatis concepit me mater mea.

C He respicias dñe grantiatē peccatorū meorū: ne consideres multitudinē: sed agnosce figūm tuū: recordare qm̄ puluis sum: et oīs caro fenuz. ELL. E. A. in iniqui. co. sum: et in pec. con. me. mater mea. Mater in qz carnalis ex p̄cupiscentia me concepit: et in ea peccatū originale p̄traxi. quid aut̄ est peccatū originale nisi priuatio iustitie originalis et rectitudinis totius hominis: ideo hō concepus et natus in huiusmodi p̄tō. Totus obliquus est: tot⁹ curuus. caro p̄cupisicit aduersus sp̄ritū: ratio debilis est: voluntas infirma: hō fragilis et similis vanitati. sens⁹

sus decipiunt enim: imaginatio fallit: ignorātia ducit eū per iniustū: infinita habet obstacula: que ipsūz a bono retrahunt: et ad malum impellunt: peccatū itaqz originale radix est oīz peccatorū foīmes omnīū iniquitatūz: Huius. n. in quolibet homine ex natura sua sit vnum: virtute tamen est oia peccata. Vides itaqz dñe: quid sum: et vnde sum: in peccato. n. originali: qd̄ omnes iniquitates et oia peccata cōtinet: cōceptus sum: et in eo cōcepit me mater mea. In peccatis ego totus natus: et laqueis vndiqz circūdatus quomodo effugere potero: non. n. quod volo: hoc ago: led qd̄ nolo malum hoc facio: qz inuenio aliam legem in mēbris meis repugnantē legi mēris mee et captiuantes me in lege peccati et mortis: Et itaqz magis pietas tua me subleuet: quomodo me fragilior: et tot laqueis circūdatus intinetur. Quis. n. nō misereat infirmo: quis nō copatiatur languido: Veni veni dulcis samaritane: et vulneratū semiūū subleua: vulnera mea cura: vñū et oleū infunde: pone me sup lumentū tunz: duc in stabulū: cōmēda me stabulario: pser duos denarios: et dic ei: Quicquid sup erogaueris: Ego cū rediero reddam tibi.

Ecce enim veritatem dilexisti: incerta et occulta sapientie tue manifestasti mihi.

C Veni dulcissime samaritane. ecce. n. veritatē dilexisti: Veritatē in qz p̄missio num: quas humano generi fecisti: eas nimirū dileyisti: qz eas fecisti: et seruasti. Nam tuum diligere ipsūz est bñfacere. in te ipso. n. inutabilis es: nec sicut nos modo amas: modo non amas: vt actus tue dilectionis trāseat et redeat. Sed tu es totus amor: qui nunqz mutatur: Deus. n. charitas est: tuū itaqz diligere creaturam: est ei bñfacere: et quibus melius facis: bos magis diligis. Quid est ergo tuum diligere veritatē? nisi facere et seruare veritatē: Abrahe p̄missisti filiū: cum iam esset senex et Sarra sterilis et vetus: p̄missione seruasti: qz veritatez dilexisti. filiū israel terrā fluentem lac et mel spopōdisti: et tandem tradidisti: qz veritatez dilexisti. David pollicitus es dicens: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam: factū est: qz veritatē dilexisti. Innumerabiles fuere p̄missōes tue: in qbus semper fidelis fuisti: quare semper fidelis fuisti: quia veritatez dilexisti. Neccas toribus ad te cōfigentibus veniā et gratiā p̄misisti: et neminē vñqz fraudasti: qz veritatē dilexisti. filius ille. pdigis: qui abiit in regionem longinqz: et dissipavit vniuersam substantiaz suam viuendo luxuriose: ad se reuersus venit ad te dicens: Pater peccauit in celum: et coram te iam non sum dignus. Vocari filius tuis: fac me sicut vnum de mercenariis tuis: cum adhuc longe esset oculis tue pietatis in tuitus es eum: occurristi ei: cecidisti sup colū eius: Et osculatus es eum: p̄missisti stolā primā: anulū in manu eius: et calciamēta in pedes eius posuisti: vitulū saginatū occidisti: Totam domū letificasti: dices: letemur et epulemur: qz bic fili⁹ mens mortuus fuerat et renuixit: pierat et inuētus est. Lur hec dñe deus: nēpe qz veritatē dilexisti: dilige ergo pater misericordiāz banc veritatēz in me: qui ad te reuertoz de regione longinqua: occure mībi: et osculum oris tui da: redde prima ornamēta: trabe me in domū tuā: occide vitulū saginatū: vt in me letenē omnes qui sperant in te: Et pariter epulemur in cōmūnī spiritualibz. Num dñe mībi soli non custodies banc veritatēm: si iniquitates obseruaueris dñe: dñe qz s̄t sinebit? Evidē non obseruabis iniquitates: quia veritatēm dilexisti. Dillexisti quidē imenso amore: que nāqz est veritas quā dilexisti? Nōne filius tuis: qui dicit. Ego sum vīa veritas et vita: ipse. n. est veritas a qua oīs veritas in celo et in ter-

ra nolatur: hanc igit̄ dilexisti: et in ea sola tibi cōplacuisti, et qd est qd in ea sola ti bi cōplacuisti: qz eaz solā sine macula inuenisti: et pro p̄tōribus eaz mori voluisti Lustodī ergo deus hāc veritatē. Ecce ego p̄tōr magnus: in quo tu custodias eaz cui tu indulgeas p̄tā multa: quē sanguine christi tui ablucas: quē per passionem eius redimas. Cur dñe hāc de filio tuo noticiā: cur hāc de eo fidem tradidisti mihi: hāc ut maiori afficiar dolore: vidēs redēptionē mēā: et minime attingēs eā: abſit. hāc ut intelligēs mībi parata venia: apphēdam illā per christi gratiā: Redi me ergo me dñenā. **A. C. R. T. A. E. L. O. S. T. A. M. I.** Ut hec ipsa cognitio me adiuuet: et ad salutē pdicat. hec p̄fector non cognouerūt philosophi: hec fuerūt eis incerta: hec erāt eis penitus occulta: hec an incarnationē filii tui: exceptis paucis: quos tu dilexisti: nullus boīus cognouit. Scrutatores cordis curiosissimi sapiētes dico bnius seculi trāstelū oculos leuauerūt: et hanc tuā sapiētiam inuenire nō potuerūt: qz abscondisti hec a sapiētibus et prudētibus: et reuelasti ea parvulis: idest humilibus p̄scatoribus. et sc̄is p̄phetis tuis qui ea nobis tradiderūt: si ergo incerta et o. s. t. scripturarūqz tuaꝝ manifestasti mībi. Cur frustra ea cognosco: frustra autē cognosco illa: si me ad salutē nō pdicunt. Nā et p̄hi cū cognouissent dñi: nō sicut deus glōrificauerūt aut gr̄as egerrint: h̄z euamerūt in cogitationib⁹ suis. Dicētes. n. se esse sapiētes stulti facti sunt. nū de nūero istoꝝ me cē patieris: abſit. Tu es. n. ipsa misericordia: que penitētes nūc deserit. parce ergo dñe: parce famulo tuo: et iube ipz eē in numero uitoꝝ tuoꝝ: ut incerta et o. sapiētie tue: q̄ manifestasti ei: ducat ei ad fontē sapie: que est in excelsis: ut lauderis in ope mie tue: quā feceris cū seruo tuo dñe: qui nūc deseris speratē in te.

Asperges me domine ysopo et mundabor: lauabis me et super niuem dealbabor.

Conīa dñe veritatē dilexisti et incepisti. et o. sap. tue. m. m. spē magnā ceipi: et p̄fido: q̄ nō repelles me a facie tua: aspergi me ysopo: Et mundabor: ysopos est herba humili calida et odorifera: que qd aliud significat. q̄ filii tuū. d. n. iesus xp̄z: qui humiliavit semetipm vlsqz ad mortē: mortē autē crucis: qui calore sue immense caritatis dilerit nos: et lauit nos a p̄ctis n̄ris in sanguine suo: qui odore bōitatis et māsuetudinis sue atqz iustitie totū māndū suavitate replenit: hoc ergo ysopo asperge: qn̄ virtutē sanguis eius effundes sup me: qn̄ per fidē habitabit xp̄s in me: qn̄ per dilectionē ei iunctus fueror: qn̄ humilitatē eius: et passionē imitabor: Tunc **A. C. R. T. A. B. O. R. ab oībus. immūditib⁹ meis. Tūc L. A. V. A. B. J. S. me lachrymis meis a christi amore fluētibus. tūc laborabo in gemitu meo: lauabo per singulas noctes lectū meum: lachrymis meis. s. m. r. Tūc ergo lauabis me et S. U. P. E. R. n. deal. Mair. n. candida est et frigida: Ita p̄fector dñe si me ysopo aspergeris sup niuem dealbabor: qz tua maxima luce perfundar: que oēni corporalem superat candorem: Et per eam amorem celestū bonoꝝ accensus omnes carnis affectus relinquā frigidus ad terrena: et ad celestia inflammatuſ.**

Auditui meo dabis gaudium et letitiam: et exultabunt ossa humiliata.

Clūc. n. dñe orabo ad te: et mane. i. in initio lucis tue exaudiens vocē mēā: Audiamqz qd loquaſ in me dñs deus: qm̄ loquet̄ pace: in plebē sua: Dabisqz mībi pacem dñe: pacē dabis mībi qz in te speravi: **A. C. m. d. g. e. l. cum audiam. quo d.**

audivit maria. Et quid audivit maria? De illa loquor: que fletuit secus pēdes tuos quid igit̄ hec audivit? fides tua te saluaz fecit: Vade in pace. andiāqz qz audiuit latro: hodie mecum eris in paradise: Gaudiū itaqz mībi erit de remissione peccatorū: letitia de p̄missione bonoꝝ. Numqz non gaudēbo? Et non letabor: qn̄ reddes duplicita p̄ obībus peccatis meis. Tunc gustare incipiam qm̄ dulcis es dñe: tūc discam in celestibus habitare: tūc dicam cum ppbeta: q̄ magna multitudinē dulcedinis tue dñe: quā abscondisti timētibus te, tunc gaudēbo et letabor: **E. T. E. X. V. A. L. O. S. H. V. A. M. I.** Quid sunt ossa que carnē sustinet: nisi anime rōlis vires: que carnis nostre fragilitatē portant: ne in oīa virtus fluat. Ne totus bō efficiatur caro: penitusqz tabescat: ossa ergo hec humiliata sunt: qz nimis debilitata est rō: et voluntas ad malum valde p̄na. Jam iā nō caro obedit rationi. Sed ratio carni. vitis resistere nō possum: qz ossa mea humiliata sunt. Et quare humiliata: quia reliquerūt te fontē aque vivē. Et soderūt sibi cisternas dissipatas que continere nō valent aquas: qz gratia tua nō sunt replete: sine qua nemo p̄t bene vivere: sine te enim nihil possimus facere. Lōfidebant in virtute sua: que nō erat virtus. Ideo defecerūt in stultitia sua: veniat ergo virtus tua dñe: et exultabūt ossa humiliata: Veniat gratia tua: veniat fides: que per dilectionē operatur: Veniat virtutes et dona: et exultabūt ossa humiliata: exultabit quippe ratio: letabit̄ mēoria: gaudēbit voluntas: nimis exultabūt: qz extra se saliēt. Dū ad bona opa pdibūt: virtute magna exercebūt in eis: nec deficiēt: h̄z te iuvate ad finē vlsqz p̄ducēt.

Auerte facies tuam a peccatis meis: et omnes iniuriae meas dele.

Cur dñe respicis p̄tā mea: cur numeras ea: cur adeo diligenter p̄sideras: nū quid nescis: qz bō tanqz flos agri: cur nō respicis potius in facie christi tui: hec me miser. Cur video te mībi iratū: peccauī fateor. Sed tu benignus misere mei **A. C. R. T. A. f. L. A. M. I.** facies tua cognitione tua est: Auerte itaqz cognitionem tuā a p̄ctis meis. Non loquor de cognitione simplicis apphensionis: qua omnia semp vides. h̄z de cognitione approbationis et reprobationis: qua opa iustoz approbas: et p̄tā impioz reprobando cōdemnas. Noli mea p̄tā ita cognoscere: vt mībi imputes ea: Sed auer. s. tu. a. p. meis: Ut per misericordiā tuā deleantur. Respic dñe aiām: quā creasti: respic imaginē tuā: q̄ formasti. Tu enim creasti eam ad imaginē tuā: et ego miser sup induxi imaginē dyaboli. Auer te dñe faciem tuā ab imagine dyaboli: Ut nō irascaris mībi: et respice imagines tuā: vt miserearis mei o misericordis dñe: recordare: qz 3achētū alcedente in arboz siccomoz resperisti: et in domū eius descendisti: qz plane nunqz fecisses. si imaginē dyaboli in eo resperriste: h̄z qz imaginē tuā in eo vidisti cōpassus es ei et salutē ei tribuisti: ipse male ablata restitue qdruplicata et dimidiata bonoꝝ suoꝝ paupib⁹ erogare p̄misit: Et p̄sequitur est mālam et salutē: ego me torū trado tibi: nibil mībi reseruo: tibi sp̄ servire sincero corde: p̄mitto: vota mea reddaz oībus diebus vite mee. Cur ergo dñe in me quoqz nō respicis imaginē tuā: Ut qd adhuc p̄tā mea p̄sideras: auerte obsecro facie tuā a. p. m. **E. T. O. I. M. D. E. O. ē. g.** dele. Et nulla remaneat: scriptū est. n. q̄ totā legē frauerit: in vno āt offendit factus est oīus reꝝ: i. fact⁹ est reꝝ gebēne: q̄ est pena oīus p̄tōꝝ: q̄ dūcūt ad mortē dele ergo oēs iniqtates meas: ne vlla te offendat: que me oīum reuin faciat,

Cor mundum crea in me dñs: et sp̄itū m̄ rectum s̄p̄ nona in visceribus meis.

Cor meum dereliquit me: nunc de me cogitat sue salutis penitus oblitus tam: per deum vagatur: peregre, pfectus est. Sequitur vanitates: et oculi eius in fundis terre. Vocavi ipsum: et non r̄ndit mihi: abiit: periret: in peccatis venit ad me: cor mansuetum: cor pacificum: cor benignum: cor piuum: quod nulli inficerat malum: quod malum pro malo non reddat: Sed pro malo bonum: quod te super oia diligat: Te semper cogite: de te loquatur: tibi gratias agat: in brynnis et canticis spiritualibus delectetur: in celis queretur: Cor tale crea in me deus: ex nihilo produc illud. Ut quale non potest esse per naturam: fiat tale per gratiam: hec enim a te solo per creationem in animam venit: hec est forma cordis mundi: hec oes virtutes secum trahentes oia virtutem pariter expellit. Cor itaque mundum per gratiam tuam. Crea in me deus. **E**t **S**alvator. **I**hesus. **A**postol. **Spiritus** enim tuus deducet me in via rectam: quia me a terrenis affectibus purgabit: et ad celestia subleuabit. Amas. n. et amas etiam sunt vnum: qui ergo amat corpora: corpus est. Qui vero spiritum diligat: spiritus est. Da mihi spiritum te amantem: teque sumum spiritum adorantem. Nam spiritus est deus: et eos qui adorant eum in spiritu et veritate opere adorare. Da spiritum rectum: non que sua: sed que tua sunt querentem innova spiritum rectum in visceribus meis: innova quod primus quem mihi dederas petram mea extinxerunt. Da spiritum nouum: qui inuenit: quod inuenierat unum est. Nam alia mea spiritus est: et a te ita creata: ut in se tecta sit: ex natura. n. sua (te super se amat: et propter te omnia desiderat: nam amor naturalis rectus est eo quod a te est: sed ex propria voluntate sua in peccatis in veteratus est: Et amor rem naturalē proboscere fecit innova ergo hunc spiritum) et hunc amorem per gratiam tuam: Ut recte incedat in naturam suam. innova in visceribus meis ut in eis rādices ita firmiter: ut nunc amplius possit enelli: innova in eis in visceribus meis: ut semper amore celesti me. Vrat: semper me faciat ad te suspirare: te iungiter amplexi: et nunc deserere.

Ne proiicias me a facie tua: et spiritum sanctum tunz ne auferas a me.

Ecce dñe sto ante faciem tuam: ut inueniam misericordiam tuam: sto ante bonitates et benignitatem tuam: Exspecto gratiam r̄missionem tuam: ne proiicias me a facie tua profundum: quis vñq dñe venit ad te et profundus abscessit? Quis rogauit faciem tuam: et vacans abistit: certe abundantia pietatis tue: et merita supplicium excedis et vota: plusquam postulas et boles desiderare aut intelligere possunt: a seculo non est auditus: quod venientem ad te reiceris a facie tua profundum. Numquid dñe primus ero a facie tua projectus? An a me vix initium habere cofundendi venientes ad te: non amplius non vis misereri et parcere: absit. Cananea te sequebatur: clamabat: vocibus aera imploebat. Discipulos tuos ad compassionem provocabat. Et tu tacebas: ipsa pseuerabat pulsans: te adorabat dicens. Dñe adiuua me: At tu nec sic r̄ndebas. Discipuli rogaruerunt pro ea dicentes: dimitte eam: quod clamat post nos. quid obsecro? quid dñe eis r̄ndisti? equidem quod inaniter flebat: quod frustra laborabat: dixisti. n. non fui missus nisi ad oues que perierat domus israel. Quid hoc audito debuit cananea fa-

cere? vt si quis de gratia quam desiderabat desperare: nec tanquam desperavit: sed confidens de tua misericordia iterum atque iterum rogabat dicens: dñe adiuua me: cui in portu ne insistenti dñe r̄ndisti: non est bonum tollere panem filioꝝ: et mittere canibus: ac si patenter dirisses: recede a me. Vos cananei canes estis: imundi estis: idolatre estis: dona gratiarum celestium ad vos non pertinet: non debeo ea tollere indecis deum vez colentibus: et dare vobis canibus demones adorantibus. quod nunc facies o cananea. Erubescere iam: et recede: quod iratus est dñe: non solū tibi (s) et invenirese genti tue: quis dñe deus ad hec tua verba profundis non recessisset: quis non sub murmurasset: quis non te crudelem iudicasset: et tu hec ipsa mulier in oratione pstat: spiritus non amisit: verba dura non egre tulit: non irata est: sed magis humiliata (s) et iperitacione persistens considerans dixit: etiam dñe vez est: quod dicas: si panem non peto: gratias filioꝝ non postulo. quod catula ego sum. Miseris peto: que cadunt de mensa filioꝝ tuorum. ipsi miraculis et gratiis abundent: mihi autem hec minima gratia non negetur: ut filia mea a demonio liberetur. nam et catelli edunt de misericordia que cadunt de mensa domino suo. Ecce quanta fides: quanta fiducia: quanta humilitas. Ideo tu non iratus de eis opportunitate (s) gaudens de illius virtute dixisti. O mulier magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. Cur hec scripta sunt dñe deus: ut discamus in te sperare: ut in oratione pie et humiliter pseueremus: quod dare vis. sed regnum celorum vim patitur: et violenti rapient illud. quecumque scripta sunt. Ad nostram doctrinam scripta sunt: Ut per patientiam et consolationem scripturarum spiritus habeamus. Ne ergo proiecias me a facie tua dñe: qui die nocturnis ante faciem tuam flens et eiulans sto: non ut me liberes a demoniis oppressione corporali: Sed ut aiam meas eripiatis ab eius potestate spirituali. ne me profundas bone iesu quod in te solo spero. non est mihi salus: nisi in te dñe. Omnes. n. dereliquerunt me: Nam et fratres et filii mei abiecerunt me viscera mea abominantur me: neminem amplius habeo adiutorum preter te. Ne ergo proiecias me a facie tua: **E**t **S**alvator. **I**hesus. **A**postol. **S**alutare. **A**men. Peto ut dicere dominum iesum nisi in spiritu sancto: itaque si ego inuoco te dñe iesu: hoc facio in spiritu sancto. Si de peccatis commissis doleo: si veniam pero: hoc certe facio in spiritu sancto. Jo te obsecro: spiritum sanctum tuum ne auferas a me: ut mecum sit et mecum labore. Nam quid oremus sicut oportet nescimus: sed spiritus adiuuat infirmitatem nostram: et postulat pro nobis idest postulare nos facit genitibus in enarrabilibus. Ne ergo spiritum sanctum tuum auferas a me: ut me orare doceat: et in labore me adiuuat: faciatque me in osonibus et lachrymis persistere: tandem inueniam glorias confortare: et seruia tibi oibus diebus vite mee.

Redde mihi letitiam salutaris tui: et spiritu principali confirma me.

Re magna peto dñe: quoniam tu deus magnus dñe et rex magnus super omnes deos: Tibi iniuriam facit: qui a te parva petit: Parva sunt omnia: que transcurrit: parva sunt omnia corporalia: magna et preciosa spiritualia. Tolle spiritum: tolle aiam a corpore: quod remanet (nisi) sclerus: quod nulli pulvis et umbra: Ergo tamen distat iter spiritum et corpus. Quantum inter corpus et umbram eius. Qui igitur petit a te corpore: parva petit: qui vero spiritualia magna profecto postulat: maxima autem: qui tui salutaris letitiam petit. Quid est. n. salutare tuum nisi iesus filius tuus: hic est verus deus et vita eterna. Cur ergo a te pte immenso et liberalissimo hoc salu-

Care nō petam? quem pro me super lignos tradidisti. Tu enim mībi obtulisti: q̄ re
petere ipsū erubescam? Maximū et infinitū munus est: non sum ego tanto mu-
nere dignus. te tamen decet tam magna dare. propter hāc itaq̄ ineffabilē pietā-
tem audio ad te fiducialiter accedere: et salutaris tui letitiae petere. Nam si q̄ pa-
tre carnis sue petierit quispiā filius pīscē: nūq̄ dōm̄ pīrigē ei serpētem: et si petierit
oūz: nūq̄ dabit ei scorpionem: et si petierit panem nūq̄ dabit ei lapidem?
Si ergo patres carnales cūz mali sīnt (et peccatores) norunt bona eis a te data
dare filii suis: q̄nto magis tu pater celestis: qui per essentia bonus es: dabis spi-
ritum bonū potētibus tēt. Ecce filius tuus de regione longinqua (reuersus do-
lens et penitens petit a te pīse: fidei: sicut n. pīscē latitat sub aquis: ita fides est
de bis que nō videtur. Dicit dico fidem vera. vt letetur in alutari tuo: nunquid
porriges ei serpētem? Nūq̄ dabis ei infidelitatis venena de tortuoso et anti-
quo serpente dyabolo. pīfīscētā: peto a te dñe oūum spei: vt sicut ex ovo sperat
pullus: ita ex spe ad vīsionē salutaris tui mībi venire coedas: vt de ipsa spe egre-
diatur vīsio qua si pullus de ovo: peto oūum spei: vt interim spe ipsa subleuetur
anima mea in bac lachrymaz valle. Et letetur in salutari tuo: nūq̄ dabis mībi
desperationis scorpiō: vt sicut scorpio in extremitate caude babet venenū: ita
et ego in extremo vite mee reserue peccatiū: blandiarq̄ mībi in illecebris mundi:
sicut scorpio in facie blandiri videſ: Petō etiā a te panem cbaritatis christi: qua
se sicut panis omnib⁹ cōmunicat: vt semp̄ gandeā in salutari tuo: nūq̄ lapides
dabis mībi: hoc est cordis duritia: abſit. Lur itaq̄ diffida: petere) et imperare
magna a te dñe: qui me sentias et inuitas ad petendū et pulsandū vīsq̄ ad impo-
rūtūtē. Quid vero tibi gratū magis et mībi salubrius petere possim: q̄t red-
das mībi letitiam salutaris tui: Jam gustauī ḡ dulcis sit dñs: ḡ leue et suave sit
onus eius. Ademor sum q̄nta pace: q̄nta animi tranquilitate fruebar: q̄t in dño
gandebam: et exultabam in deo ieū meo: ideo nūc magis doleo: q̄t scio qd pdidi:
Scio ḡ maxima bona amisi: ideo importune clamo: redde mi. leti. salutaris tui:
Redde qd pp̄ter peccata mea mībi abstulisti: redde qd mea culpa pdidi: redde
obsecro per merita eius: qui semp̄ stat ad dexterā tuā: et interpellat pro nobis: vt
per ipsū sentiam te mībi placatuī: vt sit signaculū super cor meū: vt dicam cum
apostolo: christo cōfīsus suū cruci: vīno autē iam non ego: vīnero in me christus.
Glorum quia magna est fragilitas mea: S P I R I T U P O R T A M E S.
Ut nullis perturbationib⁹ a christo separari valeaz: nullis terrorib⁹ a te recederet
nullis cruciatib⁹ infirmari. Non n. virtus mea tanta est: vt pugnare posse cum
antiquo serpente: et ei prenale. Petrus me docuit: q̄nta sit infirmitas nostraz.
Sple vīdit te dñe ieū: et tecū familiarissime couersatus est: gloriaz tuam in monte
gustauit: quando trāfiguratus es. Vocem patris audiuit. Mira opera tua ocul-
lis suis cōspexit: Ipse quoq̄ virtute tua miracula plura fecit: sup aquas pedibus
ambulanit: verba tua tam potentia tam suauia quotidianē audiuit: ferventissime
fidei videbatur: dicebatoz separatum tecum: et in carcere et in morte iuē: et cuz nega-
tionē ipsius denūciare ei: non tibi credebat: in virtute sua cōsidebat: Adagis si
bi homini: ḡ tibi deo fidē adhibebat. At cum ancilla dīxit ei: tu de illis es: illico
territus negauit. Venit alia ancilla: et dīxit: vere tu ex illis es. Iterū negauit: non
potuit coram muliercula stare: quomodo stetisset coram regibus et tirānis: et cuz
iterū ab astantibus interrogaret: et accusaret: cepit iurare: et detestari: q̄t non no-

bisst te. Quid putas dicebant: arbitrioz et per dēmū et per legem moyſi iurabat
et te nō nouerat: et detestabatur dīces. Putatis vos me discipulū esse buīns sa-
maritanū: seductoris: ac demoniaci: qui nostrā legem destruxit: ego discipulus
sum moyſi: bunc aut̄ nescio vī sit: Deo grās: q̄t cessauit interrogatio. si enim nō
cessasset interrogatio: nec quidē cessasset negatio. Mille interrogationes mille fu-
ssent negationes: mīlo mīle periuria (et detestatiōes. Sz be interrogationes fue-
rūt verba. Quid rogo si iudei venissent ad verbera: nibil certe perrus reliq̄set)
quo se per negationes: et periuria: detestationes (ac blasphemia de manib⁹ eoz
explicasset. Tu aut̄ pie dñe resperisti eum: et statim p̄ctū suū cognovit: nec tñ au-
sus est in mediū posilere. Et p̄steri te filii dei esse: q̄t nondū p̄firmatus erat vir-
tute ex alto. Nam p̄culdubio itey negasset: si flagella sibi p̄parata vidisset: ideo
matuoriō cōfīlio egressus est foras: et fleuit amare. Tu vero post resurrectiones
tuā apparuisti ei: salutaris es eum: nūlominus latebat pp̄ metum iudeoꝝ: vī-
dit te in celum tā gloriose ascendētē: et angeloz vīsionē. Isolationeq̄ p̄foratus
est: nec tñ adhuc in publicū prodire audebat. Experiētā quippe di dicerat fragili-
tatem suā probanter infirmitatē: ideo expectabat p̄missam spūm sanctum. Ve-
nīt: et repleuit ḡa pectus eius: tunc pdīt: tunc loqui cepit: tūc virtute magna te
stimonū resurrectionis tue reddidit: tūc principes sacerdotū et reges nō timuit:
sed gloriabāt in tribulationib⁹: Crucēq̄ pro summis delitijs amplexabāt: ita
q̄t dñe in spī. prīn. cō. me. vt ingiter permaneā in leticia salutaris tui: alioquin cō
tra tot bella p̄sistere nō possum: caro p̄cupisit aduersus spūm: mundus vndiq̄
me premīt: dyabolus nō dormīt: da mībi virtutē spūs tui: vt cadēt a latere meo
mīle: et decē mīlia a dext̄ris meis: vt sim fidelis et fortis testis fidei tue. Si. n. pe-
trus quez tot mīnerib⁹ et gratijs donaueras. Ita miserabiliter cecidit: qd ego
dñe: quid facerē: qui nec te in carne vīdi: nec gloriā tuam in morte gustauī: nec mi-
racula tua: p̄sp̄eri. Quinimo opera tua mirifica vīt a longe intelleni: tuāq̄ vocez
num ḡ audiui: s̄ in peccatis semp̄ fui: Spiritu itaq̄ p̄cipiālī cōfīma me: vt in
tuo obsequio perseuerare valeam: et dare pro te animam meam.

Dōcebo iniquos vias tuas: et impīj ad te cōuertētur.

Mon hoc dñe temeritati ascribas: si docere cupio iniquos vias tuas. Non. n.
iniquis: infamis: et in vinculis: iniquos docere cupio: s̄ si reddideris mībi leti-
ciam. SAL. I. VI. I. Si me spū p̄cipiālī cōfīmaueris: si me liberz miseris: tunc
docebo iniquos vias tuas: Non. n. hoc est tibi difficile: q̄t de lapidib⁹ potes sus-
citare filios abrae. Nec p̄tā p̄st obstarē tibi: si volueris hoc sacerere: quinimo vīb⁹
abundauit p̄tā (supabundauit et gratia. Paulus spirans minaz et cedis in dis-
cipulos dñi: potestatē accepit: vt si quos inueniret vīros) ac mulieres te sequen-
tes: Tuāq̄ fidem cōfītentēs: vīctos p̄ducere in Ierusalem: ibat ergo furijs in-
vectus: sicut lupus rapat. vt oues tuas disperderet (raperet) et occidere: dñ ergo
esset in via: in feruore p̄secutionis: in actu p̄cti: Dum te p̄secueretur: dum tuos
occidere vellet: dñ nulla ei inesse ad gratiā preparatio: nullaq̄ peccati cognitio
q̄t totis iurib⁹ tibi aduersabatur: te blasphemabat: teq̄ detestabat: ecce vox pie-
tatis tue sup eum dīces: Saule saule quid me p̄secueris? Quia vox illico p̄stra-
tus et erectus est: prostratus corpore: erectus mente: excitasti dormientē: oculis
sonno granatis infudisti lucē tuam: ostendisti faciē tuam: effudisti ineffabile mī-
b

sericordiam tuaz. Surrexit mortuus: oculos aperuit: vidit te: Et ait: domine quod me vis facere: misisti lupum ad agnum: misisti eum ad ananiam: baptizatus est et repente spiritu sancto repletus factus est vas electionis ad portandum nomen tuum eorum regibus: et gentibus: et filiis israel. Continuo ergo ingressus synagogas intrepidus predicauit te: affirmans: quoniam tu es christus. Disputabat in tauralescbat: et confundebat indeos: ecce dñe quia statim de persecutore fecisti eum: et tale ac tam magnū ut plus ceteris apost. laborauerit. O miravir tus tuus: si volueris de iniquo facere iustum: de p̄secutore predicatorē quis probibebit? Quis resistet tibi? quis dicere poterit cur ita facis? omnia quecumq; vo luisti: fecisti in celo et in terra: in mari et in omnibus abyssis. Non ergo arrogatio impetur: si non mea sed tua virtute docere cupio iniquos vias tuas: Scio, non me nihil tibi offerre posse: quod oculis tue pietatis magis placeat: hoc sacrificium est omnīū maximum. Nihil etiam possum facere mibi ut ilius. Si ergo me in aliū virū mutaueris. DOLERO. Iusta IOVIOS VIJAS LVIAS. Nō vias platonis: nō aristotelis non implicationes sillogismorum: nō philosophie dogma ta: non rhetorū inflata verba: nō negotia secularia: non vias vanitatis: non vias ducentes ad mortē: Sed vias tuas et p̄cepta tua: que ducunt ad vitam: nō vias viam tristis: sed multas vias: quā multa sunt precepta tuā: omnes tamen iste vie terminantur ad vna: oēs enim in vna copulantur caritate: que adeo coniungit animos fideliū: ut hiat eis cor vnu et anima vna in domino. Vnde certe diuersae vie diuersae sunt: per aliam nāq; incedunt clerci: per aliam monachi: per aliā mendicantes: Aliāq; tenent matrimonio coniuncti: Aliam in uiduitate degentes et co tinentes: aliam virginēs: Aliam sequuntur principes: Aliā doctores: Aliā mer catores: Deniq; diuersi status hominū: per diuersas vias ad patrias celestē pro fiscuntur. Docebo itaq; iniquos vias tuas: vnuque inq; iuxta conditionem et caput suū. ET IAH P̄DI AD TE LOVIA. Quia predicabo eis: nō me ipm: sed christum crucifixum: Ideo nō ad laudes meas: sed ad te conuertentur: reliquēt. non vias suas. Ut venientes ad vias: per eas incedant: et ad te perueniant.

Liberame de sanguinibus deus deus salutis mee: et exultabit lingua mea iusticiam tuam.

In multis sanguinibus suffocor: et de profundis eorum clamo ad te dñe: dñe exaudi vocē meā: Ne differas dñe: quā morti proximus sum: sanguines mei: p̄cā mea sunt: sicut enim in sanguine est vita carnis: ita in p̄cā est vita peccatoris: et funde sanguinē: moritur alia: effunde per confessionem peccati moritur peccator: et iustus efficitur. Ego igitur nō solum in sanguine inuolutus sum: sed etiā in sanguinibus iherosolimis: gurgites sanguinuz me trahunt ad inferos: succurre mihi dñe ne percas. Libera me de sanguinibus deus: qui oīa gubernas et moues: qui solus potes me liberare: in cuius manu est oīs spiritus vite. Libera me de san guinibus deus auctor salutis mee: de in quo solo est salus mea: Libera me dñe sicut liberasti Noe de aquis diluvii: Libera me sicut liberasti loth de incēdio so domorum: libera me sicut liberasti filios israel de profundo maris rubri: libera me sicut liberasti Jonam de ventre ceti: libera me sicut liberasti tres pueros de camino ignis ardantis: libera me sicut liberasti petrum de periculo mari: libera me sicut liberasti paulum de profundo pelagi: libera me sicut liberasti infinitos

peccatores de māu mortis) et de portis Iherusalem. ET EXULTABIT LVIAS. IDEM IULIUS. Id est p̄p̄ iustitiam tuā: quā in me sentiā per gratiam tuā: Iustitia n̄ tua (ut dicit apostolus) est per fidem iesu christi in oēs (et super oēs: qui credunt in eum: exultabit itaq; lingua mea) laudādo banc iustitiam tuā: extollendo gratiā tuā: Ad magnificādo pietatem tuā: cōfitemendo p̄cā mea: ut in me laudetur misericordia tua: que tam magnū peccatorē dignata sit iusti fieri: ut cognoscant omnes homines q; saluas sperantes in te: et liberas eos de manu angustie domine deus noster.

Domine labia mea aperies: et os meum annuncias laudem tuam.

Magna res est laus tua dñe: et de tuo fonte procedit: de quo non babit p̄cōr: Nō est. n̄ speciosa laus in ore p̄cōris. Libera ergo me de sanguinibus deus Deus me, sa, mee et exlin, mea iu, tuā: Tunc dñe labia mea aperies: et os meū an, l, tuā. Tu, n̄ habes claves dauid: qui clandis et nemo ap̄it: et ap̄is: et nemo claudit: tunc ergo ap̄ies labia mea: sicut ap̄uisti labia infantū) et lactentiu; et quoq; ore perfecisti laudē tuā: bi p̄fecto fuerint p̄phete et apostoli: ceteri quoq; sc̄ti tui: qui te simplici: et puro corde: et ore laudabāt: non autē p̄bi: et oratores: qui dixerunt lingua nostra magnificabimus: labia mā a nobis sunt: Quis noster dēs est: ap̄iebant ipsi labia sua: nō tu aperiebas ea: Ideo ex eoq; ore non p̄fecisti laudem: infantes tui dñe laudabāt te: et te iplos despiciebant: p̄bi dum te laudare gestiebāt: seipso magnificare volebāt: lactentes tui laudabāt gloriam tuā: quā per ḡam sup̄ celestem cognoscebāt: p̄bi per sola nāla te cognoscentes: laudes tuas p̄fecte erp̄munt nō poterant: Sancti tui te corde: et ore) et bonis operibus laudabant: p̄bi solis verbis: et inflata sapiētia: Querī tui in toro terrarū orbē laudes tuas diffuderūt: p̄bi vir paucis discipulis p̄dicauerunt. Amici tui laudibus tuis inumerabiles boies a p̄cōs (ad virtutes: et ad verā felicitatem querebant: p̄bi nec veras virtutes) nec verā felicitatem cognoscebāt: dilecti tui ineffabiles pietatem tuam: quā ostendisti in filio charitatis tue p̄dicauerunt: p̄bi banc nullo pacto intelligere poterūt. Et ore itaq; infan, et lact. p̄se, la, tuā: semper, n̄, tibi placuit exaltare būiles: et humiliare supbos: q̄ ergo supbos semp̄ resistis: Da mihi verā humilitatē: ut ex ore meo p̄cōrias laudē tuā: Da mihi cor p̄uuli: q̄ nisi querens fuero sicut p̄uulus: nō potero introire in regnū celoz: fac me sicut vnu de inse nātib⁹ (et lactentibus tuis: ut semp̄ p̄dēa ab vberibus sapie tue: q̄ meliora sunt vbera eius vno: Et melior est sapiētia cunctis opibus: et oīa que desiderant buic non valēt cōparari: Infinitus n̄, thesaurus est boībus: quo qui vni sunt: partēcipes facti sunt amicitię dei: si ergo me parvulūz feceris: laudē tuam in ore meo p̄ficies: Tunc, n̄, aperies labia mea) et os meū annū, lau, tuā: Annuncias laudem quippe perfecte sicut ex ore infantium et latentium perfecisti laudem.

Quoniam si voluisses sacrificium dedissem utiq; bo locanistis et non delectaberis.

Os meū domine annuncias laudem tuam: sc̄io, enim hoc tibi grātissimum esse: cum per prophetam dicas: sacrificium laudis honorificabile

me: illuc iter: quo ostendam illi salutare meum: offeram itaqz laudem tibi: laudē
inqz infinitū: et lacentium pro omnibus peccatis meis: Et quare laudem po
tius sacrificii offeram tibi pro omnibus peccatis meis: qm si voluisses sacrifici
cium dedisses: vt ieqz holocaustis nō delectaberis: nūquid sanguine hircorum: aut
vitulop placari poteris: nūquid manducabis carnes taurorum: aut sanguinem
hircorum potabis: an forte aurū queris: qui celum: et terram possides: nū vis ut
corpus meū sacrificiem tibi: qui non vis mortem peccatoris: sed magis ut cōuer
tatur: et vivat: Laetigabo tñ cum mensura carnē meam: vt per gratiam tuam ra
tioni subiecta sit: eiqz deseruiat: nā: et in hoc si mēsuram excedero: imbi impura
bitur ad peccatum rationale: inquit apostolus tuus: obsequiū nostrū: Tu quoqz
dixisti per prophetam: misericordiā volo: et nō sacrificiū: Igitur os meum an
nūciabit laudem tuā: qz hec oblato honorificat te: et pādit nobis iter ad saluta
re tuū: paratum cor meū dēs: paratum cor meū: paratum per gratiam tuā: ad
omnia: que tibi grata sunt facienda: hoc vñū inueni tibi acceptissimum: hoc offe
ram tibi: hoc semper erit in corde meo: hoc psonabunt labia mea: qm si voluisses
sacrificium corporale: vt ieqz dedissim: paratū enim cor meū per gratiam tuā:
vt impleat voluntatē tuam: s̄: huiusmodi holocaustis non delectaberis: corpora
enim fecisti propter spiritus: ideo tu spiritualia: nō corporeā queris: dicis enim
in quadam loco: priebe fili mi cor tuū mibi: hoc est sacrificium quod tibi placet:
cor dolore peccatorp: et amore celestium bonop inflāmatum offeratur tibi: Et ne
quaqz amplius repetatur: huiusmodi holocausto tu delectaberis.

Sacrificium deo spiritus contribulatus: cor contritus et humiliatum deus non despicies.

Spiritus quidem contribulatus: nō caro contribulata tibi placet. Nam caro
cōtribulatur: qz terrena: que optat: nō habet: vel certe in se sentitqz odit. Spir
itus vero contristatur de culpa: eo qz sit cōtra dēū: quem amat. Dolet se suū crea
torem: et redemptorē offendisse: se sanguinē eius desperisse: se tam bonū: et dul
cem patrē contempisse: hic ergo spūs contribulatus: sacrificium est tibi odoris
suaissimi: ex aromatibus enim amarissimi, i.e. memoria peccatorū conficitur:
Dum enim pēta in mortariolo cordis colliguntur: et pistillo compunctionis contū
duntur: in pulucrēqz rediguntur: atqz aquis lachrymarū humectantur: inde fit vñ
guentum: et sacrificiū suaissimi tibi: quod oblātu nequaqz despicies. Nam cor
con: et bumi. d. non despī: qui ergo cor suū sarcinē durissimis peccatorū lapidi
bus constructū frangit: et conterit: vt inde vnguentū conficiat contritionis abū
dantia lachrymarū: et de petop multitudine (aut grauitate minime desperans)
humiliter tibi hīmōi sacrificiū offert: nullo mō a te despicietur: qz cor contri: et hu
dens nō despicies. Maria magdalena in ciuitate peccatrix: tale vnguentū p̄fecit:
in alabastro cordis posuit: dominū pharisei ingredi nō timuit: secus pedes tuos
prostrata est: flere inter epulas nō erubuit: dolore pressa non loquebatur: sed cor
eius in lachrymis soluebat: quibus lavit pedes tuos: capillis suis tersit: vngue
to vñxit: et osculari nō cessavit: qz audiuist vñqz tale: aut qz vidit huic simile: pla
cut itaqz tibi hoc eius sacrificiū: et adeo gratū fuit: vt phariseo: qui iustus videba
tur (eam) p̄tuleris. Verbis n. tuis insinuasti: cātum distare inter iustificationem
marie: et iustitiā pharisei: qz tū inter se distat lauare pedes aqua: et ablucere lachry

mīs: Osculari semel faciem: et non cessare osculari pedes: vngere caput olco: et
vngere pedes vnguento preciosissimo: quinimum longe amplius maria p̄
stabat phariseo: quia ipse nec aquam: nec osculum: nec oleū tibi exhibuerat o ma
gna virtus tua die: magna potentia tua: que se parcendo: et miserando manife
stat: video igitur quia cor co: et bumi. deus nō despī: idcirco huiusmodi cor tibi of
ferri studio: nec oportet me hoc verbis suadere: quia tu es dēs: qui scrutaris re
ties et corda: Suscipe ergo et hoc sacrificium meū: quod si forte imperfectum est
tu qui solus potes: ipsum perfice (vt fiat holocaustum: i. totum incensum ardo
re tue imense charitatis: vt tibi placeat: aut ut ipsum saltem nō despicias: Si enī
non despereris: scio qz inueniam gratiam: gratiam coram te: Et post bac nullus
sanctorum tuorum siue in celo siue in terra) me despiciet.

Benigne fac domine in bona voluntate tua syon: ut edificantur muri hierusalem.

Quia enim scriptum est: cum sancto (sanctus eris: et cum viro innocentē inno
cens eris: et cum electo electus eris: et cum peruerso puereris: Valde cupio om
nes hoīes saluos fieri: et ad agnitionem veritatis venire: hoc enim et eis necessa
rium: et imbi vtile esset: nam eorum orationibus) meritis et exemplis resurgeret
et ad meliora quotidianē prouocaret: Rogo ergo te dēs (qz: peccator: benigne
fac in bona T.O. L. syon ut edi. mu. bie. Syon enim ecclesia tua: nam syon inter
pretatur specula: quia ecclesia tua per gratiam spiritus sancti gloriam dei pro ca
ptu huius vie speculatur: hinc dicebat apostolus: Nos renelata facie gloriam
dñi speculantes in eandem imaginem transformamur a claritate in claritatem
tanqz a dñi spiritu. Domine dēs qz parva est hodie ecclesia tua: iam totus mu
ndus deficit: nam lōge plures sunt infideles) qz christiani: Inter christianos aut
vbi sunt: qui relictis terrenis gloriā dñi speculentur: Paucos certe inuenies (cō
paratione eoz: qui terrena sapiunt: quoqz dēs venter est: et gloria in cōfusionē
ipsorum. Benigne fac do. in bo. vo. tua syon: ut augeat merito et numero: Respi
ce de celo et fac benigne) iuxta cōsuetudinē tuam: vt ignē charitatis de celo emi
tas super nos: qui cōsumat oia peccata nostra: fac do. in bo. vo. tua (ut nō secun
dū peccata nostra facias nobis: neqz secundū iniquitates nostras retribuas nos
bis: Sed fac nobis secundū magnā misericordiā tuā: Tu domine pater noster:
et redemptor noster: tu pax et gaudium nostrū: tu spes nostra et salus eterna: om
nes a te bona expectat: Dante te illis colligēt: apertente te manū tuā) omnia
implebunt bonitatem: auertente aut te faciem turbabunt: auferes spiritū eoz:
et deficiet: et in puluerem suū reuertentur: emitte spiritū tuum: et creabuntur: et re
nonabis facie terre. Dñe obsecro (que utilitas in damnatione tot milliū homi
num: infernū impletur) ecclēsia quotidie evacuat: exurge quare obdormis
dñe! Exurge: et ne repellas in finem: benigne fac in bo. vo. tua syon. AT ED If.
AN DER IDER. Quid est hierusalem que interpretatur vñlio pacis nisi bea
tissima ciuitas sancta: que est mater nostra: huius muri cornerū: quādo lucifer cū
angelis suis corruit: in quoꝝ loca assūmunt homines iusti: benigne igī fac do
mine syon ut cito ipleteatur numerus electorum: et edificantur: perficianturqz mu
ri hierusalem) ex lapidibus uouis (te semper laudantibus) et permanentis
bus in eternū.

Tunc acceptabls sacrificium iusticie oblationes & holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos.

Tunc cum benigne feceris in bona voluntate tua syon: acceptabis sacrificium iusticie (Acceptabis dico) quia igne tue charitatis consumes: sic n. sacrificium moysi & sacrificium helye acceptasti. Tunc n. sacrificia iusticie acceptas: qm̄ animas (que iuste viuere fatagunt: grā tua ipinguas: quid prodest sacrificia tibi offerre: qm̄ non acceptas ea? O dñe quot offerimus bodie sacrificia (que tibi grata non sunt: sed potius abominabilia: offerimus enim sacrificia non iusticie: sed ceremonie: nostre Ideo non sunt tibi accepta: Ubi nūc apostolorum gloria? vbi martyrii fortitudo? vbi predicatorū fructus? vbi mōachozum sancta simplicitas? vbi primoz chrisianorum virtutes & opera? tunc n. acceptabas eoru sacrificia: quando gratia tua (& virtutibus eos exomabas. Si quoqz tu benigne feceris syon in bo. vo. tu. tunc acceptabis sacrificium iusticie (quia populus incipit et bene viuere: & mādara tua seruare: ac iustitiam facere: & sup ipsū erit benedictio tua. Tunc oblationes sacerdotū: & clericorū tibi accepte erunt: quia relitis terrenis ad perfectiorēm vitā se accingent: & vincit benedictionis tue erit super capita eorum. Tunc grata tibi erunt holocausta religiosop: qui relicto corpore (& tepiditate eliminata: incendio diuini amoris) omni ex parte consumabuntur: Tunc episcopi & predicatores imponēt super altare tuum vitulos: quia in omni virtute cōsumari: & spiritu sancto repletis: no dubitatibūt ponere animas suas pro omnibus suis. Altare enim tuū quid est nisi crux tua bone iesu (super quā oblatus fuisti? Quid vitulus lasciviens significat nisi corpus nostrum? tunc ergo imponent super altare tuum vitulos: quādo corpora offerrent cruci. i. cruciatibus) & morti pronomine tuo: tunc florebbit ecclesia tūc dilatabit terminos suos: tunc laus tua resonabit ab extremis terre: tūc gaudium (& lenitā occupabit orbein terrarū: tunc exultabit sancti in gloria: letabunt in cubilibus suis) expectantes nos in terra viuentium: fiat obsecro dñe nunc mibi illud tunc: vt misericordia mei secundum magnam misericordiā tuā: vt suscipias me in sacrificiū iusticie: in oblationē sanctimonię: in holocaustum religiose vite: Et in vitulum crucis tue: per quam transire merear ab hac valle miserie: Ad gloriam illā: quam preparasti Diligen-
tibus Lc.

Amen.

¶ El Renerendo padre, f. Jeronymo poi che fu cōdemnato alla morte. Essendo p assumere el sacratissimo corpo del nostro signore. Pigliādolo ne le proprie mani Disce.

Signore io so che tu se q̄l vero Idio Creatore del mondo (E de lhumana natura. Io so che tu se quella Trinita perfecta Indivisibile Et inseparabile) distinta in tre persone Patre figlio & Spiritus sancto . Io so che tu se quel Verbo eterno che descendesti de Lielo in terra nel ventre de Maria Vergene: Salisti sul legno de la Croce aspargere el tuo precioso Sangue per noi miserī peccatori. Io te prieo Signor mio (Jo te prieo Salute mia) Jo te prieo Consolatore mio (che tanto precioso sangue per me non sia sparso in vano: Ma sia in remissione de tutti emia peccati) De quali io ti chiego perdonanza (dal di che io reuecti laqua del sancto Baptesimo insino a questo punto: Edicione a te Signor mia colpa: E cui si chiego perdonio in quello ho offeso questa citta: E tutto questo populo) di cose spirituale e temporale: Et cui si de ogni cosa che Jo per me no cognoscetis hauere errato: Et humilmente a tutte quelle persone che sono qui circostante chiego perdonanza (che prieghino Dio per me: E che mi faci forte in su ultima fine: E chel nemico no babi possanza sopra di me. Amen.

F J M J S.

